

Jealousy
Va'etchanan—August 2014
Rabbi David Levin-Kruss

Compare the first and last of the ten commandments:

Devarim 5:6-7

I am the L-rd your God, Who took you out of the land of Egypt, out of the house of bondage. You shall not have gods of others besides Me..	אֲנֹכִי ה' אֱלֹקֶיךָ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פְּנֵי:
--	---

Shmot 5:18

And you shall not covet your neighbor's wife, nor shall you desire your neighbor's house, his field, his manservant, his maidservant, his ox, his donkey, or anything that belongs to your neighbor.	וְלֹא תַחְמַד אִשְׁתׁ רֵעֶךָ ס וְלֹא תִתְאָוֶה בֵּית רֵעֶךָ שְׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ שׁוֹרוֹ וְחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ:
--	---

Why is coveting forbidden?

Maimonides, Mishneh Torah, Laws of Robbery and Lost Property 1:9

If one covets the male slave or the female slave or the house or goods of another, or anything that it is possible for him to acquire from the other, and he subjects the other to vexation and pesters him until he is allowed to buy it from him, even if he pays him a high price for it, then he transgresses the negative commandment, You shall not covet.	כֹּל הַחוֹמֵד עַבְדּוֹ אוֹ אִמְתּוֹ אוֹ בֵּיתוֹ וְכֹלֵי שֶׁל חֵבְרוֹ, אוֹ כֹּל דָּבָר שֶׁאִפְשָׁר לוֹ שִׁקְנָהוּ מִמֶּנּוּ, וְהַכְּבִיד עָלָיו בְּרִיעִים וְהַפְצִיר בּוֹ עַד שֶׁלְקָחוּ מִמֶּנּוּ--אֵף עַל פִּי שֵׁנִתָּן לוֹ דַּמִּים רַבִּים--הֲרִי זֶה עוֹבֵר בְּלֹא תַעֲשֶׂה, שֶׁנֶּאֱמַר "לֹא תַחְמוֹד."
--	--

Maimonides, Mishneh Torah, Laws of Robbery and Lost Property 1:10

If one desires another's house or his wife or his goods or any similar thing that he might buy from him, he transgresses a negative commandment as soon as he thinks in his heart how he is to acquire the desired object and allows his mind to be seduced by it.	כֹּל הַמִּתְאוֹוֶה בֵּיתוֹ אוֹ אִשְׁתּוֹ וְכֹלֵי שֶׁל חֵבְרוֹ, וְכֹל כִּיּוּצָא בֵּהֶן מִשָּׂאֵר דְּבָרִים שֶׁאִפְשָׁר לוֹ לְקַנּוֹתָן מִמֶּנּוּ--כִּיּוֹן שֶׁחֲשַׁב בְּלִבּוֹ הֵיאֵךְ יִקְנֶה מִמֶּנּוּ דָּבָר זֶה, וְנִפְתָּה לִיבּוֹ בַּדָּבָר.
--	--

Maimonides, Mishneh Torah, Laws of Robbery and Lost Property 1:11

<p>Desire leads to coveting, and coveting to robbery, for if the owner does not wish to sell, even when he is offered a high price and is greatly importuned, it will lead the coveter to rob him...Moreover, if the owner should up to him to protect his property and prevent the robbery, this may lead to bloodshed.</p>	<p>התאוה מביאה לידי חימוד, והחימוד מביא לידי גזל: שאם לא רצו הבעלים למכור, אף על פי שהרבה להם בדמים והפציר בריעים--יבוא לידי גזל. (ואם עמדו הבעלים בפניו להציל ממונם או מנעוהו לגזול, יבוא לידי שפיכות דמים.)</p>
--	---

How can a person stop being jealous?

Ibn Ezra Shmot 20:14

<p>Many people do not know what to make of this commandment, wondering how it was possible that a man should not covet in his heart what is attractive to the eye. It is this way: a peasant in his right mind seeing a beautiful princess will not dream of lying with her. He knows that that is as far beyond the bounds of possibility as is his growing of wings and flying to heaven. Likewise a son has no desire to lie with his mother, because from childhood on he learned to know that this was forbidden. Now an intelligent man should know that wealth or a beautiful wife will his lot not because he is wise or learned but only because God wills it so. What does Ecclesiastes (II, 21) say? "Here is a man whose toil has been done with wisdom, knowledge, and skill, but a man who has toiled for it he gives it as a portion." And what was it the Sages said? "Length of life, children, and sustenance depend not on merit but on Mazal ["fate" or "destiny"].' This being so, an intelligent man will not covet or lust after his neighbor's wife. For knowing that she is forbidden to him, she appears to him far more remote than the princess to the peasant. That is why he will be satisfied with his portion and will not set his mind to covet and lust after a thing that is not his. For he</p>	<p>אנשים רבים יתמהו על זאת המצוה, איך יהיה אדם שלא יחמוד דבר יפה בלבו כל מה שהוא נחמד למראה עיניו. ועתה אתן לך משל. דע, כי איש כפרי שיש לו דעת נכונה, והוא ראה בת מלך שהיא יפה, לא יחמוד אותה בלבו שישכוב עמה, כי ידע כי זה לא יתכן. ואל תחשוב זה הכפרי שהוא כאחד מן המשוגעים, שיתאוה שיהיה לו כנפים לעוף השמים, ולא יתכן להיות, כאשר אין אדם מתאוה לשכב עם אמו, אעפ"י שהיא יפה, כי הרגילוהו מנעוריו לדעת שהיא אסורה לו. ככה כל משכיל צריך שידע, כי אשה יפה או ממון לא ימצאנו אדם בעבור חכמתו ודעתו, רק כאשר חלק לו ה'. ואמר קהלת (לאשר) ולאדם שלא עמל בו יתננו חלקו (קהלת ב, כא). ואמרו חכמים, בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מילתא אלא במזלא. ובעבור זה המשכיל לא יתאוה ולא יחמוד. ואחר שידע שאשת רעהו אסרה השם לו, יותר היא נשגבה בעיניו מבת מלך בלב הכפרי, על כן הוא ישמח בחלקו ואל ישים אל לבו לחמוד ולהתאוות דבר שאינו שלו, כי ידע שהשם לא רצה לתת לו, לא</p>
---	---

will realize that since God did not give it to him, he will not be able to acquire it with his own craft and cunning.	יוכל לקחתו בכחו ובמחשבותיו ותחבלותיו, ע"כ יבטח בבוראו שיכלכלנו ויעשה הטוב בעיניו.
---	---

Moed Katan 28a

Rava said: Life, children and sustenance do not depend on merit; rather, the matter is dependent on mazal. For Raba and R. Hisda were both righteous rabbis. Master would pray and rain would fall, and master would pray and rain would fall. R. Hisda lived ninety-two years, Raba lived forty. R. Hisda's household had sixty weddings, Raba's household sixty bereavements. R. Hisda's household had fine flour for dogs and it was not needed, Raba's household gave barley flour to people and it was not found.	אמר רבא: חיי, בני, ומזוני, לא בזכותא תליא מילתא. אלה בזמלא תליא מילתא. דהא רבה ורב חסדא תרוייהו רבנן צדיקי הוו, מר מצלי ואתי מיטרא, ומר מצלי ואתי מיטרא. רב חסדא חיה תשעין ותרתינן שנין—רבה חיה ארבעין, בי רב חסדא—שיתין הלולי, בי רבה—שיתין תיכלי. בי רב חסדא—דמידא לכלבי ולא מתבעי, בי רבה—נהמר דשערי לאינשי, ולא משתכח.
--	--